

CEALE ALE SFÎNTULUI PAVEL CĂRȚI TRIMISE

Ceale preste tot cărți trimise.
Descoperirea sfântului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL CEA CĂTRĂ RÎMLEANI CARTE TRIMISĂ.

CAP I

Pavel, robul lui Iisus Hristos, 1
 chemat apostol osăbit, spre 2
 Bunăvestirea lui Dumne- 2
 zău, Carea mai nainte 2
 au făgăduit, pren prorocii 3
 Lui, întru Scrisori Sfinte, 3
 Pentru Fiiul Lui, Cela ce 3
 S-au născut den semenția 3
 lui David trupeaște, Celui rînduit Fiiul 4
 lui Dumnezeu cu putere, după Duhul sfin- 4
 țeniei, dentru înviarea den morți a lui Iisus 4
 Hristos, Domnului nostru, Pren Carele 5
 am luat dar și trimitere, spre ascultare de 5
 Leage întru toate limbile, pentru numele 5
 Lui, Întru carii sînteți și voi chemați ai 6
 lui Iisus Hristos. Tuturor celor ce sînt în 7
 Rîm, iubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: 7
 Dar voao și pace de la Dumnezeu, Părintele 8
 nostru, și Domnul Iisus Hristos! Întîiu 8
 dară mulțimescu Dumnezeului meu, pren 8
 Iisus Hristos, pentru voi toți, căci credința 9
 voastră vestează-se în toată lumea. Pentru 9
 că mărturie iaste mie Dumnezeu, Căruia 9
 slujăscu întru duhul meu, întru Bunăves- 9
 tirea Fiiului Lui, că neîncetată pomenire 9
 voao facu Pururea la rugăciunile mele, 10
 rugîndu-mă cîndai acum cîndva bine mă 10
 voiu călători, întru voia lui Dumnezeu, a 10
 veni cătră voi. Pentru că pohtescu a vedea 11
 pre voi, ca voao să vă dau cevaș dar duhovni- 11
 cesc, ca să vă întăriți voi. Și aceasta iaste 12
 ca să să mîngîie împreună întru voi, pre ceaea 12
 ce iaste întru voi credință, a voastră și a mea. 12
 Și nu voiu ca voi să nu știți, fraților, că de 13
 multe ori am pus înainte a veni cătră voi, și 13
 m-am oprit pînă acum, ca roadă oarecarea 13
 să aibu și întru voi, precum și în cealealalte 13
 limbi. La elini și la varvari, la înțelepți 14
 și la cei fără minte datoriu sînt. Așa cea 15
 despre mine, cu osîrdie, și voao celor den 15
 Rîm, să vă binevestesc. Pentru că nu mă 16
 rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că 16
 puterea lui Dumnezeu iaste spre mîntuire la 16
 tot cela ce creade, la jidov întîiu și la elini.

17 Pentru că dreptatea lui Dumnezeu întru ea
 să descopere, den credință în credință, după
 cum s-au scris: „Iară dreptul den credință
 18 va trăi“. Pentru că să descopere urgia
 lui Dumnezeu den ceriu peste toată necură-
 19 ția și nedreptatea oamenilor, celor ce ade-
 vărul întru nedreptate îl opresc. Pentru
 căci ce e conoscut lui Dumnezeu, arătat
 iaste întru ei, pentru că Dumnezeu lor le-au
 20 arătat. Pentru că ceale nevăzute ale Lui,
 de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se
 să văd, și cea veacinică a Lui putere și
 dumnezăire, ca să fie ei fără de răspuns,
 21 Pentru căci, cunoscînd pre Dumnezău, nu
 ca pre un Dumnezeu L-au mărit sau au
 mulțemit, ce să făcură în deșărt întru
 gîndurile lor și să întunecă cea fără înțelea-
 22 gere a lor inimă. Zicînd a fi înțelepți,
 23 nebunit-au. Și schimbară mărirea Celui
 nesticat Dumnezeu întru asemănarea chipu-
 lui putredului om și al pasărilor, și al dobi-
 24 toacelor, și al jiganilor. Pentru aceea a
 și dat pre ei Dumnezeu în poftele inimilor
 lor, spre necurăție, ca să să necinstească
 25 trupurile lor întru sineș, Carii au prime-
 nit adevărul lui Dumnezeu întru minciună
 și au cinstit și au slujit zidirii mai mult decît
 26 Celuia ce au zidit, Carele iaste binecuvîntat
 întru veaci, amin! Pentru aceea a dat
 pre ei Dumnezeu spre patimile necinstii,
 pentru că ceale de parte fămeiască a lor au
 27 mutat fireasca treabă spre cea ce e afară den
 fire; Așijderea și cei de parte bărbătească,
 lăsînd cea după fire treabă a părții făme-
 28 iești, să aprinseră cu pofta lor întru ei, băr-
 bați întru bărbați, rușinarea lucrîndu-o, și
 răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor
 29 întru eiș luîndu-o. Și precum n-au ispitit
 pre Dumnezeu să-L aibă întru cunoștință,
 deade-i pre ei Dumnezeu la neispitit gînd,
 30 să facă ceale ce nu se cuvin. Plini fiind cu
 toată nedreptatea, cu curvie, cu viclesug,
 cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de
 31 rău, Șoptitori, clevetnici, urîți de Dumne-
 zău, ocarnici, mîndri, semeți, aflători de
 reale, la părinți neascultători, Neînțelegă-
 32 tori, netocmiți, nedrăgălași, neîmpăcăcioși,
 nemilostivi, Carii, dreptatea lui Dumnezeu
 conoscînd, că ceia ce ca acestea fac vreadnici
 de moarte sînt, nu numai acestea fac, ce
 încă și binevor cu cei ce le fac.

CAP II

1 **P**entru aceea fără răspuns ești, o,
 omule, tot cela ce judeci, pentru că,
 cu carea judeci pre celalalt, pre tine
 te osîndești, pentru că acealeaș
 2 faci cela ce judeci. Și știm că
 judecata lui Dumnezeu iaste cu adevărat
 3 preste ceia ce ca acestea fac. Și gîndești

aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce
 ca acestea fac, și făcînd acestea, că tu vei
 scăpa de judecata lui Dumnezeu? Au de
 4 bogăția bunătății Lui, și de suferirea, și de
 cea îndelungă răbdare nu bagi samă, ne-
 conoscînd că bunătatea lui Dumnezeu la
 pocăință pre tine aduce? Și după năsilni-
 5 cia ta și nepocăită inimă, cîștiți ție urgie
 în ziua urgiei și descoperirei și dreaptiei
 judecării lui Dumnezeu, Carele va da
 6 fieștecăruia după faptele lui: Celor după
 7 îngăduința lucrului bun, mărire și cinste, și
 nesticare, cearcă viață veacinică; Iară
 8 celor ce sînt pricealnici și nu ascultă adevă-
 rul, ce ascultă nedreptatea, mînie și urgie.
 Necazu și strînsoare preste sufletul omului
 9 celui ce lucrează răul, întîiu la jidov și la
 elin; Mărire și cinste și pace, la tot cela
 10 ce lucrează binele, la jidov întîiu și la elin.
 Pentru că nu iaste fățarnicie lîngă Dumne-
 11 zău. Pentru că cîți fără de lege au gre-
 12 șit, fără de lege vor și peri, și cîți cu lege
 au greșit, pren lege să vor judeca. Pentru
 13 că nu-s auzitorii legii drepte la Dumnezeu,
 ce făcătorii legii să vor îndrepta. Căci,
 14 cînd limbile, cealea ce lege n-au, den fire
 ale legii fac, acestea, lege neavînd, loruș
 sînt lege. Carii arată lucrul legii scris în
 15 inimile lor, împreună mărturisindu-le lor
 știința și întru mijlocul lor gîndurile, hulind,
 au și răspunzînd, În ziua cînd va judeca
 16 Dumnezeu ceale ascunse ale oamenilor,
 după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.
 Iată tu jidov te numești, și te odihnești pre
 17 lege, și te lauzi întru Dumnezeu, Și cu-
 18 noști voia, și ispitești cealea ce-s osebite,
 învățat fiind den lege, Și nădejduiești
 19 pre tine povață a fi orbilor, lumină celor
 dentru întunearec, Certătoriu celor fără
 20 minte, dascăl pruncilor, avînd închipuirea
 minții și a adevărului în lege, Deci cela
 21 ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți?
 Cela ce strînge să nu fure, furi? Cela ce
 22 zice să nu preacurvească, preacurvești?
 Cela ce urăști idolii, furi de la besearcă?
 23 Care în lege te lauzi, pren călcarea legii pre
 Dumnezeu necinstești? „Pentru că nume-
 24 le lui Dumnezău prentre voi să huleaște
 întru limbi“, în ce chip scris iaste. Pentru că
 25 obrezania foloseaște de vei face legea, iară
 de călcătoriu de lege vei fi, obrezania ta
 s-au făcut acoperitoare de mădulariu.
 Deci acoperirea de mădulariu de va păzi
 26 dreptățile legii, au nu acoperirea de mădu-
 lariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?
 Și va judeca, cea den fire acoperire de
 27 mădulariu legea făcînd, pre tine, cel ce,
 pren scrisoare și obrezanie, călcătoriu de
 28 lege? Pentru că nu cel de la iveală jidov
 iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29 Ce cel într-ascuns jidov, și obrezania—inimii, cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu e de la oameni, ce de la Dumnezeu.

CAP III

1 **E** dară iaste cel mai mult al jidovului? Sau ce e folosul obrezaniei? 2 Mult în tot chipul, pentru că, întâiu, că s-au crezut cuvintele lui 3 Dumnezeu. Pentru căci, de au și necrezut oarecarii, au doară necredința 4 lor credința lui Dumnezeu va supune? Nu poate fi! Ce fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, după cum s-au scris: „Ca să Te îndireptezi întru cuvintele Tale și să biruiești cînd Te vei judeca Tu“. Iară de 5 vreame ce nedireptatea noastră pre dreptatea lui Dumnezeu încheagă, ce vom zice? Au nedireptu e Dumnezeu cela ce aduce 6 urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie! De vreame ce cum va judeca Dumnezeu lumea? 7 Pentru că, de adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună au prisosit, întru mărirea Lui, ce încă și eu ca un păcătos mă judec? 8 Și nu după cum ne hulim și după cum zic unii că noi zicem, că vom face realele, ca să vie ceale bune? Căroră judecata în judecată iaste. Ce dară? Mai nainte ne ținem? Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte am vinuit pre jidovi și pre grecii toți supt păcat a fi. Precum s-au scris că: „Nu iaste drept nici unul; Nu iaste cela ce priceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezeu. 12 Toți s-au abătut împreună, de nemică s-au făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste pînă într-unul. Groapă deșchisă — gîtlejul lor, cu limbile lor vicleniia; Venitul aspidelor — supt buzile lor, Căroră gura de blestem și de amărăciune plină e; Iuți-s picioarele lor a vărsa 17 sînge; Zdrobire și dosadă — întru căile lor, Și calea păcii n-au cunoscut. 19 Nu iaste frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor“. Și știm că, cite Leagea zice, celor den Leage grăiaște, ca toată gura să să astupe și supt judecată să să facă toată 21 lumea lui Dumnezeu. Pentru că, den lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul înaintea Lui, pentru că pre Leage e cunoștința păcatului. Iară acum, fără de Leage, dreptatea lui Dumnezeu s-au arătat, măr-turisindu-se de Leage și de proroci. Iară dreptatea lui Dumnezeu, pre credința lui Iisus Hristos, — la toți și preste toți ceia ce cred, pentru că nu iaste despărțire. 24 Pentru că toți au greșit și să lipsescu de mărirea lui Dumnezeu, Îndereptîndu-se în dar cu al Lui har, pre răscumpărarea cea dentru Hristos Iisus, Pre Carele au pus înainte Dumnezeu curățitoriu, pre credință întru sîngele Lui, spre arătarea dreptății Lui, pentru părăsirea celor mai de-

nainte făcute păcate, Întru îngăduința 27 lui Dumnezeu, cătră arătarea dreptății Lui în vreamea de acum, ca să fie El drept și a înderepta pre cel den credința lui Iisus. Deci unde e lauda? S-au încuiat. Pren care 28 Leage? A faptelor? Ba, ce pre Leagea credinței. Socotim drept aceea cu credința 29 a să îndirepta omul, fără de faptele Legii. Au al jidovilor e Dumnezeu numai? Și nu și 30 al limbilor? Ba și al limbilor. De vreame 31 ce unul e Dumnezeu, Carele va îndirepta tăierea împrejur den credință și neobrezania pre credință. Leagea dară surpăm, pre 32 credință? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

CAP IV

Deci ce vom zice pre Avraam, părintele nostru, să fie aflat trupeaște? 1 Pentru că, de Avraam den fapte 2 s-au îndireptat, are laudă, ce nu cătră Dumnezeu. Pentru că ce 3 zice Scriptura?: „Și crezu Avraam la Dumnezeu, și să socoti Lui întru dreptate“. Iară celuia ce lucrează, plata nu să socoteaște după dar, ce după datorie; Iară 4 celuia ce nu lucrează, ce creade spre Cela ce îndireptează pre cel necurat, socoteaște-se 5 credința lui spre dreptate. În ce chip și 6 David zice fericirea omului căruia Dumnezeu socoteaște dreptatea fără de lucruri: „Fericit căroră s-au iertat fărădelegile și 7 căroră s-au acoperit păcatele! Fericit 8 bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul!“ Deci fericirea aceasta — spre obrezanie au și spre neobrezanie? Pentru că 9 zicem că: „S-au socotit lui Avraam credința spre dreptate“. Cum dară s-au socotit? 10 Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie? Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie. Și 11 semn au luat de obrezanie, peceatea dreptății credinței cei dentru neobrezanie, ca să fie el părinte tuturor celor ce cred pre obrezanie, ca să să socotească și lor dreptatea, Și părinte obrezaniei nu numai celor den 12 obrezanie, ce și celor ce merg în urmele credinței cei dentru neobrezania părintelui nostru Avraam. Pentru că nu pre Leage 13 e făgăduința lui Avraam, au semenției lui, ca moștenitoriu a fi el lumii, ce pre dreptatea credinței. Pentru că de sînt cei den 14 Leage moșnean, deșărtatu-s-au credința și s-au surpat făgăduința, Pentru că leagea 15 urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste leage, nici călcare iaste. Pentru aceea 16 den credință, ca după dar, ca să fie adevărată făgăduința la toată semenția, nu numai celui den Leage, ce și celui den credința lui Avraam, careie iaste tată tuturor noao, După cum scris iaste că „Părinte a multe limbi 17 am pus pre tine“, în preajma lui Dumnezeu Căruia au crezut, Celui ce înviază pre morți și cheamă ceale ce nu sînt ca cum ar fi, Carele, 18 afară den nădeajde, pre nădeajde au cre-

zut, ca să să facă el tată a multe limbi, după
ceaea ce s-au zis: „Așa va fi sămînța ta“;
19 Și, neslăbind cu credința, nu ș-au socotit
trupul lui adecă omorît fiind, mai de 100
20 de ani fiind, și omorîciunea zgăului Sarii,
Iară la făgăduința lui Dumnezău nu s-au
îndoit cu necredința, ce s-au întărit cu cre-
21 dința, dînd mărire lui Dumnezău Și adev-
rindu-se că, ce au făgăduit, putearnic iaste
a și face; pentru aceaea s-au și socotit lui în
22 dreptate. Și nu s-au scris pentru el numai,
că s-au socotit lui, ce și pentru noi, la carii
iaste a să socoti, celor ce cred în Cel ce au
învîs, în Iisus Domnul nostru, den morți,
23 Carele S-au vîndut pentru greșealele noastre
și S-au sculat pentru îndireptarea noastră.

CAP V

1 **I**ndireptîndu-ne drept aceaea den
credință, pace avem cătră Dum-
nezău, pren Domnul nostru Iisus
2 Hristos, Pren Carele și apropiare
am avut cu credința la darul acesta,
dentru care stămu și ne lăudăm spre nădej-
3 dea măririi lui Dumnezău. Și nu numai, ce
ne și lăudăm întru necazuri, știind că neca-
4 zul îngăduință face, Iară îngăduința is-
5 pită, iară ispita nădejde, Iară nădejdea
nu rușinează, căci dragostea lui Dumnezău
s-au vărsat în inimile noastre, pren Duhul
6 Sfînt, Cela ce s-au dat noao. Pentru că
încă Hristos, fiind noi slabi, după vreamă,
7 pentru cei necurați au murit. Că abia
pentru cel drept neștine va muri, că pentru
cel bun doară neștine cutează și a muri.
8 Și întărește Dumnezău dragostea Lui la
noi, căci, încă păcătoși fiind noi, Hristos
[9] pentru noi au murit. Cu mult dară mai
vîrtos îndireptîndu-ne acum cu sîngele Lui,
10 mîntui-ne-vom pren El den urgie. Pentru
că, de vreamă ce, vrăjmași fiind, ne-am împă-
cat cu Dumnezău, pren moartea Fiiului Lui,
cu mult mai vîrtos împăcîndu-ne, ne vom
11 mîntui întru viața Lui; Și nu numai, ce
și lăudîndu-ne întru Dumnezău, pren Dom-
nul nostru Iisus Hristos, pren Carele acum
12 împăcăciunea am luat. Pentru aceaea, în
ce chip prent-un om păcatul în lume au în-
trat, și pren păcat moartea, și așa la toți
oamenii moartea au trecut, spre carea toți
13 au greșit. Pentru că, pînă la Leage, păca-
tul era în lume, iară păcatul nu să socoteaște,
14 nefiind leage. Ce au împărățit moartea
de la Adam pînă la Moisi și spre ceia ce n-au
greșit, spre asămănarea greșalii lui Adam,
15 carele iaste pildă Celui viitoriu. Ce nu
după cum e greșala, așa și darul, pentru că,
de vreamă ce cu a unuia greșală cei mulți
au murit, cu mult mai vîrtos harul lui Dum-
nezău și darul întru harul cel al Unuia om
16 Iisus Hristos la cei mulți au prisosit. Și
nu după cum pren unul greșînd [e] darul,

pentru că judecata e dentru unul spre osîn-
dă, iară darul den multe greșale spre îndirep-
tare. Pentru că, de vreamă ce, cu a unuia 17
greșală, moartea au împărățit pren unul,
cu mult mai vîrtos ceia ce, prisoseala darului
și harului dreptății luînd, în viață vor împă-
răți pren Unul Iisus Hristos. Deci dară, 18
cum iaste prent-un păcat la toți oamenii
spre osîndă, așa și prent-o îndireptare la
toți oamenii spre îndireptarea vieții.
19 Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui
om păcătoși să făcură cei mulți, așa și
pren ascultarea unuia drepti să vor aleage
cei mulți. Iară Leagea au intrat ca să 20
înmulțească greșala; iară unde au înmulțit
păcatul, au prea prisosit darul, Ca, în ce 21
chip au împărățit păcatul în moarte, așa și
darul va împărăți pren dreptate în viața
veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP VI

1 **E**vom zice dară? Să rămînem în
păcat, ca darul să să înmulțească?
2 Nu poate fi. Carei am murit cu
păcatul cum încă vom mai trăi
3 întru el? Au nu cunoașteți că,
cîți ne-am botezat în Hristos Iisus, în moar-
tea Lui ne-am botezat? Împreună ne-am 4
îngropat cu El pren botezu la moarte, ca,
în ce chip au învis Hristos den morți, pren
mărirea Tatălui, așa și noi întru noire de
viață vom umbla. Pentru că, de vreamă 5
ce împreună odrăslîți ne-am făcut cu asămă-
narea morții Lui, ce și ai învierii vom fi,
Aceasta știind, că cel vechi al nostru om să 6
răstigni împreună [cu El], ca să să surpe
trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi
păcatului. Pentru că Cela ce au murit 7
îndireptatu-S-au de cătră păcat. Iară de 8
am murit împreună cu Hristos, creadem că
vom și trăi împreună cu El, Știind că 9
Hristos, înviind den morți, nu mai moare.
Moartea pre El nu mai stăpînește. Căci 10
care au murit, cu păcatul au murit odată,
iară care trăiaște, trăiaște în Dumnezău.
Așa și voi, vă socotiți pre voi morți a fi cu 11
păcatul, iară vii cu Dumnezău, în Hristos
Iisus, Domnul nostru. Deci să nu împă- 12
rățească păcatul întru cel pămîntesc al vos-
tru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui,
Nici apropiați mădulările voastre [ca] armele 13
nedireptății la păcat, ce apropiați pre voi la
Dumnezău, ca dentru morți — vii, și mădu-
lările voastre—armă dreptății lui Dumnezău.
Pentru că păcatul pre voi nu va stăpîni, că 14
nu sînteți supt leage, ce supt daru. Ce 15
dară? Să păcătuim, căci nu sîntem supt
leage, ce supt dar? Nu poate fi. Nu 16
știți că la care puneți pre voi robi spre
ascultare, robi sînteți căruia ascultați, au
păcatului spre moarte, au ascultării spre di-
reptate? Iară har fie lui Dumnezău, căci 17

erați robi păcatului, și ați ascultat de la inimă la carele v-ați dat pildă de învățătură.
 18 Iară mîntuindu-vă de păcat, v-ați robît cu
 19 dreptatea. Omeneaste zic, pentru slăbi-
 ciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip
 ați apropiat mădularile voastre robi necură-
 ției și fărădelegii la fărădeleage, așa acum
 puneți mădularile voastre robi dreptății
 20 pre sfințenie. Căci cînd erați robi păcatu-
 21 lui, slobози erați cu dreptatea. Deci ce
 roadă aveți atuncea, de carei acum vă ruși-
 nați? Pentru că săvîrșitul acelora moarte e.
 22 Iară acum, mîntuindu-vă de păcat și robindu-
 vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre
 sfințire, iară sfîrșitul viață veacinică.
 23 Pentru că negoațele păcatului moarte e, iară
 harul lui Dumnezeu viață veacinică în
 Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP VII

1 **N**u nu știț, fraților,— pentru că la
 ceia ce știu Leagea grăiesc —, căci
 2 Leagea biruiaște omul, în cîta
 vreme trăiaște? Pentru că mu-
 iarea măritată cu bărbatul cel viu
 legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul,
 3 surpatu-s-au de la leagea bărbatului. Deci
 dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de
 se va face la alt bărbat, iară de va muri băr-
 batul, slobodă iaste despre leage ca să nu
 fie ea preacurvă, făcîndu-se la alt bărbat.
 4 Deci, frații miei, și voi v-aț omorît cu Leagea
 pren trupul lui Hristos, ca să vă faceț și voi
 cu altul, cu Cela ce den morți au învis, ca
 5 roadă să aducem lui Dumnezeu. Căci
 cînd eram în trup, patimile păcatelor, ceale
 ce sînt pren Leage, să lucra întru mădulările
 6 noastre, ca să aducă rod morții. Iară acum
 ne-am surpat den Leage, murînd întru carea
 ne țineam, cît a lucra noi întru înnoirea
 7 Duhului, nu întru vechitura scrisorii. Ce
 dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie.
 Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai
 pren Leage; pentru că și pohta n-aș ști, de
 8 nu Leagea ar zice: „Să nu pohtești!“ Și
 pricină luînd păcatul pren poruncă, au lu-
 crat întru mine toată pohta, pentru că fără
 9 de leage păcatul e mort. Iară eu trăiam
 fără de leage odinioară, iară venînd porunca,
 10 păcatul au învis. Iară eu am murit! Și
 să află mie porunca cea spre viață — aceasta
 spre moarte. Pentru că păcatul, îndem-
 nare luînd pren poruncă, m-au înșălat și
 12 pren ea au omorît. Deci Leagea sfîntă e
 și porunca sfîntă, și direaptă, și bună.
 13 Cel bun dar mie mi s-au făcut moarte?
 Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate pă-
 cat, pren cel bun mie lucrînd moarte, ca
 să să facă de prisosit păcătuit păcatul,
 14 pren poruncă. Pentru că știm că
 Leagea duhovnicească iaste, iară eu tru-

pesc sînt, vîndut supt păcat. Pentru că 15
 ce lucrez nu știu, că nu care voiu aceasta
 fac, ce care urăsc aceasta fac. Iară de fac 16
 aceasta care nu voiu, împreună zic cu Leagea
 că e bună. Iară acum nu mai lucrez eu 17
 aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiaste în mine.
 Pentru că știu că nu lăcuiaste în mine, adecă 18
 în trupul meu bun, pentru că a vrea află-să
 la mine, iară a lucra binele nu aflu. Pentru 19
 că nu binele care voiu fac, ce răul care nu
 voiu acesta fac. Iară de vreme ce cel ce 20
 nu voiu eu acesta fac, nu mai fac eu pre el,
 ce păcatul cel ce lăcuiaste în mine. Aflu 21
 dară leagea celui ce va mie să fac binele,
 căci mie răul aproape să află. Pentru că 22
 împreună mă veselesc cu leagea lui Dumne-
 zău, după cel den lăuntru om. Iară văz 23
 altă leage întru mădulările mele, oștînd
 împotriva legii gîndului meu și robindu-mă
 cu leagea păcatului, ceaea ce iaste în mădu-
 lările mele. Dosăditul eu om! Cine mă 24
 va mîntui den trupul morții aceștia?
 Mulțamesc lui Dumnezeu, pren Iisus Hristos, 25
 Domnului nostru! Deci dară, e i sîngur cu
 gîndul slujăsc legii lui Dumnezeu, iară cu
 trupul legii păcatului.

CAP VIII

1 **N**emică dară acum osîndă celor ce 1
 în Hristos Iisus nu trupeaște umblă,
 ce duhovniceaște. Pentru că lea- 2
 gea duhului vieții întru Hristos
 Iisus mîntuitu-m-au de leage pă- 3
 catului și a morții. Pentru că cel neputin-
 cios al legii, întru carea slăbiia pren trup,
 Dumnezeu pren Fiiul Său trimițînd, întru
 asămănare de trup de păcat, și, pentru pă- 4
 cat, osîndi păcatul cu trupul, Ca îndirep-
 tatea Legii să să plinească întru noi, ceia ce
 nu trupeaște umblă, ce duhovniceaște. 5
 Pentru că cei ce sînt trupeaște, ceale ale
 trupului gîndescu, iară cei ai Duhului, ale 6
 Duhului. Pentru că gîndul trupului moar-
 tea e, iară gîndul Duhului viață și pace;
 Pentru că gîndul trupului vrajbă e la Dum- 7
 nezău, pentru că legii lui Dumnezeu nu să
 supune, că nici poate. Și cei ce sînt în 8
 trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot. Iară 9
 voi nu sînteți în trup, ce întru Duh, de Duhul
 lui Dumnezeu lăcuiaste întru voi; și de n-are
 neștine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al
 Lui. Iară de e Hristos întru voi, trupul e 10
 mort pentru păcat, iară Duhul e viață pentru
 dreptate. Iară de Duhul Celuia ce au 11
 învis pre Iisus den morți lăcuiaste întru voi,
 Cela ce au învis pre Hristos den morți învia-
 va și ceale pămîntești trupurile voastre,
 pentru cela ce lăcuiaste al Lui Duh întru voi.
 Deci poate fi, fraților, datori sîntem 12
 nu cu trupul trupeaște a trăi. Pentru 13
 că, de trupeaște trăiți, veți să muriț, iară
 de cu Duhul lucrurile trupului omorîți,

14 trăi-veți. Căci cîți cu Duhul lui Dumnezeu să poartă, aceștea sînt fiii lui Dumnezeu.

15 Pentru că n-ați luat duh de robie iarăș spre frică, ce ați luat Duh de punere-de-fii,

16 întru carele strigăm: Avva! Tatăl! Duhul acesta mărturiseaște împreună cu duhul nostru că sîntem fii lui Dumnezeu. Iară de sîntem fii, și moșninitori, moșninitori lui Dumnezeu, și împreună-moșninitori lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună,

18 ca împreună să ne mărim. Pentru că socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii de acum cătră cea viitoare mărire, să să descopere cătră noi. Pentru că nădejdea zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă. Că deșertăciunii zidirea s-au supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce au supus, pre nădejde, Căci și aceasta zidire mîntui-se-va de la robia stricăciunii, la volnicia mării fiilor lui Dumnezeu.

22 Pentru că știm că toată zidirea împreună suspină și împreună să chinuiaște pînă acum.

23 Și nu numai, ce și noi, începătura Duhului avînd, și noi sînguri întru noi suspinăm, puneri-de-fii așteptînd, mîntuirea trupului nostru. Pentru că, cu nădejdea ne-am mîntuit, iară nădejdea ce să veade nu iaste nădejdea; pentru că, ce veade neștine, ce și nădejduiaște? Iară de nu carea vedem nădejduim, pren îngăduință așteptăm.

26 Așijderea și Duhul împreună-ajutorează slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom ruga, după cum să cade, nu știm, ce Duhul acesta roagă-Se pentru noi, cu suspinuri negrăite. Iară Cela ce cercetează inemile știe ce e gîndul Duhului, căci dumnezeiaște să roagă pentru svinți. Și știm că celora ce iubesc pre Dumnezeu toate împreună-lucreează spre bine, celor ce după puneri-înainte chemați sînt. Pentru că pre carii au cunoscut mai nainte, au și rînduit mai nainte tocma la față chipului Fiului Lui, ca să fie

30 El dentfiu născut întru mulți frați. Și pre carii au rînduit mai nainte, pre aceștea au și chemat, și pre carii au chemat, pre aceștea au și îndireptat, și pre carii au îndireptat,

31 pre aceștea au și mărit. Ce vom zice dară cătră aceastea? De e Dumnezeu pentru noi, cine e împotriva noastră? Carele pre al Său Fiiu n-au cruțat, ce pentru noi toți au dat pre Dînsul, cum nu și, împreună cu El,

33 toate noao ne va dărui? Cine va pîri asupra aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu e Cel ce îndireptează. Cine e Cel ce osîndaște? Hristos, Cel ce au murit și mai vîrtos Carele S-au și sculat, Carele și iaste în direapta lui Dumnezeu, Carele Să și roagă

35 pentru noi. Cine pre noi ne va despărți de dragostea lui Hristos? Necaz, au strînsoare, au gonire, au foamete, au golăta-tea, au primejdie, au sabie? După cum

scris iaste căci "Pentru Tine omorîmu-ne toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii",

Ce întru aceastea toate preabirum, pren

Cela ce au iubit pre noi. Pentru că adevērit sînt că nici moarte, nici viață, nici îngerii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale ce sînt, nici ceale viitoare, Nici înălțime,

nici adîncime, nici altă oarecare zidire va putea pre noi să ne osebească de dragostea lui Dumnezeu cea ce e în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP IX

devărat zic în Hristos, nu bîrfesc, împreună mărturisindu-mi știința mea. întru Duhul Sfînt, Căci întristare mie mare, și neîncetată dureare inimii mele, Că mă rugam eu singur anathema să fie de la Hristos, pentru frații miei, care-m sînt rudenii după trup, Carii sînt israilteani,

[ale] căroră [sînt] punerea-de-fii, și mărirea, și făgăduințele, și rînduiala legii, și slujba, și făgăduințele, [Ai] căroră sînt părinții și den carei iaste Hristos trupeaște, Cela ce iaste preste toți Dumnezeu, binecuvîntat în veaci, amin! Și nu poate fi, căci au scăzut cuvîntul lui Dumnezeu, pentru că nu toți cei din Israil aceștea-s Israil; Nici căci sînt sămînța lui Avraam, toți sînt fii, ce „întru Isaac chema-să-va ție semenție“, Adecă nu fiii trupului, aceștea-s fii lui Dumnezeu, ce fiii făgăduinții socotescu-se întru semenție. Pentru că al făgăduinții e cuvîntul acesta: „După vremea aceasta voi veni și va fi la Sara fiiu“. Și nu numai, ce și Reveca dentr-unul așternut avînd lui Isaac, părintelui nostru, Pentru că, încă nenăscînd, nici făcînd cevaș bun sau rău, ca cea după aleagerea lui Dumnezeu punere-înainte să rămîie, nu den fapte, ce den Cel ce cheamă, Grăitu-s-au ei că „cel mai mare va sluji celui mai mic“. Cum iaste scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf am urît“. Deci ce vom zice? Au strîmbătate e la Dumnezeu? Să nu se afle! Pentru că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi milui și Mă voi îndura de carele Mă voi îndura“. Deci poate fi că nici celuia ce va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce miluiaște Dumnezeu. Pentru că zice Scriptura lui Faraon că „Spre aceastaș am rîdicat pre tine, ca să arăt întru tine putearea Mea și ca să să vestească numele Mieu întru tot pămîntul“. Poate fi dară că, pre carele va, miluiaște, iară pre carele va, împietreaște. Zice-m-vei pentru aceea mie: Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia Lui cine stă împotriva? Însă dirept aceea, o, omule, tu cine ești, cela ce răspunzi lui Dumnezeu? Au grăi-va zidirea Celui ce au zidit: Ce m-ai făcut așa? Au n-are putere olariul pre lut, dentru aceeaș sfărîmătură a face cel ce e de cinste vas

22 și cel de necinste? Iară de vreamă ce,
vrînd Dumnezău să arate urgia și să să co-
noască putința Lui, au adus cu multă
îndelungare a miniei vase de urgie întărite
23 spre peire Și, ca să arate avuția mării
Lui, preste vase de milă, carele au gătit mai
24 înainte spre mărire, Pre carii au și che-
mat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce și
25 dentru limbi, După cum și la Iosie zice:
„Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu,
norodul Mieu, și pe cea neîndrăgită îndră-
26 gită; Și va fi în locul unde s-au grăit lor:
‘Nu norodul Mieu — voi!’, acolo să vor
chema ‘Fiii lui Dumnezău Celui viu’“.
27 Iară Isaia strigă pentru Israil: „De va fi
numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării,
28 rămășița să va mîntui. Pentru că, cuvînt
săvîrșind și scurtînd, întru dreptate, că cu-
vînt scurtat va face Domnul pre pămînt“.
29 Și după cum au grăit mai nainte Isaia: „De
nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămînță,
ca Sodomul ne-am fi făcut și ca Gomorul
30 ne-am fi sămănat“. Ce dară vom zice?
Că limbile cealea ce nu gonesc dreptatea
au apucat dreptatea, iară dreptatea—cea
31 den credință, Iară Israil, gonind leagea
dreptății, la leagea dreptății n-au sosit.
32 Pentru ce? Căci nu den credință, ce ca den
faptele Legii; pentru că s-au poticnit la
33 piatra poticnirei, După cum iaste scris:
„Iată, puiu în Sion piatră de poticnire și
piatră de zmințală; și tot cela ce va creade
preste ea nu se va rușina“.

CAP X

1 **R**ărilor, bunăvreaarea inimii meale și
ruga cea cătră Dumnezău, preste
2 Israil, iaste spre mîntuire. Pentru
că mărturisesc lor că rîvnirea lui
Dumnezău au, ce nu după cuno-
3 ștință. Pentru că, neștiind a lui Dumne-
zău dreptate și a lor dreptate cercînd să o
întărească, la dreptatea lui Dumnezău nu
4 s-au supus. Pentru că săvîrșirea Legii
Hristos e, la dreptate, la tot cela ce creade.
5 Pentru că Moisi scrie dreptatea cea den
leage, că: „Omul cela ce va face pre eale
6 trăi-va întru eale“. Iară cea den credință
dreptate așa zice: „Să nu zici întru inima ta:
Cine se va sui în ceriu?“, adecă pre Hristos
7 să-l pogoară. Sau: „Cine să va pogori în cel
fără de fund?“, adecă pre Hristos să-l suie.
8 Dară ce zice [Scriptura]? „Aproape ție-
graiul, la ruga ta și în inima ta;—adecă graiul
9 credinței, carele mărturisim. Că de vei
mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus și
vei creade întru inima ta că Dumnezău pre
10 El L-au învis den morți, mîntui-te-vei. Pen-
tru că, cu inima să creade în dreptate, iară
cu gura să mărturisească spre mîntuire.
11 Pentru că așa zice Scriptura: „Tot cela ce
12 creade întru El nu se va rușina“. Pentru că
nu iaste osebite jidovului și elinului, pentru
că Acestaș Domnul tuturor, bogat fiind

la toți ceia ce-L cheamă pre El. Pentru că: 13
„Tot oricarele va chema numele Domnului
mîntui-se-va“. Cum dară vor chema la 14
Carele n-au crezut? Și cum vor creade, pre
Carele n-au auzit? Și cum vor auzi fără de
propoveditoriu? Și cum vor propovedui, 15
de nu se vor trimite? După cum s-au scris:
„Cîtu-s de frumoase picioarele celor ce
binevestesc pacea, celor ce binevestesc bu-
nătățile!“ Ce nu toți au ascultat Evan- 16
ghelia, pentru că Isaia zice: „Doamne, cine
au crezut auzului nostru?“ Deci credința 17
e den auz, iară auzul pren graiul lui Dum-
nezeu. Ce zic: Nu cumva n-au auzit? Însă 18
drept aceaea: „În tot pămîntul au ieșit răs-
punsul lor și la marginile lumii graiurile lor“.
Ce zicu: Cîndai n-au cunoscut Israil? Întiu
Moisi zice: „Eu voiu rîvni pre voi nu spre
limbi, spre limbă fără înțeleagere voiu urgisi
pre voi“. Iară Isaia îndrăznește și zice: 19
„Aflaiu-Mă celora ce pre Mine nu cearcă,
arătatu-M-am celora ce pre Mine nu în-
treabă“. Iară cătră Israil zise: „Toată 20
ziua am întinsu mînile Meale cătră norod
neascultătoriu și pricatoriu“.

CAP XI

1 icu drept ceea: „Au doară au îm-
pînsu Dumnezău norodul Lui?“
Să nu fie! Pentru că și eu israil-
teanu sînt, den sămînța lui Avraam,
den fealiul lui Veniamin. N-au 2
lepădat Dumnezău pre norodul Lui, pre
carele mai nainte au știut. Au nu știți la Ilie
ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumne-
zău asupra lui Israil, zicînd: „Doamne, 3
pre proorocii Tăi au omorît și jîrtăvnicile
Tale le-au săpat și eu am rămas sîngur și
4 cearcă sufletul meu“. Ce ce zice lui răs-
punsul? „Lăsatu-Mi-am Mie 7000 de bărbă-
ți carii n-au plecat genuchiul la Vaal“.
Așa dară și întru aceasta vreamă lăsare după 5
aleagerea darului s-au făcut. Iară de e den 6
dar, nu mai iaste den fapte, de vreamă ce
darul nu să mai face dar; iară de e den lu-
cruri, nu mai iaste dar, de vreamă ce lucrul
nu mai iaste lucru. Ce e dară? Care 7
cearcă Israil, aceasta n-au nemerit, iară
aleagerea au nemerit, iară ceialalți s-au
împietrit. Precum iaste scris: „Dat-au lor 8
Dumnezău duh de umilință, ochi ca să nu
vază și urechi ca să nu auză, pînă în ziua de
astăzi“. Și David zice: „Facă-să masa lor 9
în lațu, și în vînat, și în sminteală, și spre
răspălătire lor! Întunece-se ochii lor ca să 10
nu vază și umărul lor pururea îl înduplecă!“
Zicu dară: Cîndai n-au greșit ca să cază? 11
Să nu fie! Ce cu a lor greșală mîntuirea
e la limbi, ca să rîvnească pre ei. Iară 12
de e greșala lor avuția lumii și biruința
lor avuția limbilor, cu cît mai mult plinirea
lor! Pentru că voao zic, limbilor: 13
Întrucît sînt eu al limbilor apostol, slujba
mea mărescu, Ca cîndai voiu rîvni 14

CAP XII

al meu trup și voiu mîntui pre vreunii
 15 dentru ei. Pentru că, de e lepădarea lor
 împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără nu-
 16 mai viața den morți? Iară de e începătura
 sfîntă, și amestecătura; și de e rădăcina
 17 sfîntă, și ramurile. Iară de s-au și frînt
 oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec
 fiind, te-ai alcătuit întru ei și împreună păr-
 18 tașu rădăcinii și grăsimii maslinului te-ai fă-
 cut, Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de
 te lauzi, nu tu rădăcina porți, ce rădăcina pre
 tine. Zice-vei drept aceea: Frîntu-s-au
 20 ramurile, ca eu să mă alcătuesc. Bine!
 Cu necredința s-au frînt, iară tu cu credința
 21 ai stătut. Nu gîndi sus, ce te teame; Pentru
 că, de vreme ce Dumnezău ceale den fire
 stîlpări n-au cruțat, cîndai nici pre tine va
 22 cruța. Caută dară bunătatea și năsilnicia
 lui Dumnezău: preste ceia ce au căzut,
 năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei
 23 rămînea pre bunătate, de vreme, ce [altfe]
 și tu te vei tăia, Și aceia, de nu vor rămî-
 nea la necredință, altui-să-vor, pentru că
 putearnic iaste Dumnezău iarăș să-i altu-
 24 iască pre ei. Pentru că, de vreme ce tu
 den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat
 și afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu
 cît mai vîrtos aceștea, ce-s după fire, să vor
 25 altui la al lor maslin. Pentru că nu voiu
 ca să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca
 să nu fiți la înșivă înțelepți, căci împietrire
 de o parte la Israil s-au făcut, pînă unde
 26 plinirea limbilor va întra. Și așa tot
 Israilul să va mîntui, precum s-au scris:
 „Veni-va den Sion Cea ce izbăveaște și va
 27 înturna necurățiile de la Iacov. Și aceasta
 e lor cea de la Mine făgăduință, cînd voiu
 28 lua păcatele lor“. Însă după Evanghelie
 vrăjmaș[i] pentru voi, iară după aleagere
 29 iubiți, pentru părinți. Pentru că necăite-s
 30 darurile și chemarea lui Dumnezău. Pentru
 că, în ce chip și voi odinioară n-ați ascultat
 pre Dumnezău, iară acum v-ați miluit cu[a]
 31 acestora neascultare, Așa și aceștea acum
 au neascultat, la mila voastră, ca și ei să să
 32 miluiască. Pentru că împreună închise
 Dumnezău pre toți spre neascultare, ca pre
 33 toți să miluiască. O, adîncime de bogă-
 ție, și de înțelepciune, și de înțeleagerea lui
 Dumnezău! Cîtu-s de necercetate judecățile
 34 Lui și neurmăte căile Lui. Pentru că cine
 au cunoscut gîndul Domnului? Sau cine
 sveatnic Lui s-au făcut? Au cine au dat
 înaintea Lui și să va răsplăti Lui?

Căci dentru El, și pren El, și
 la El sînt toate. Lui
 mărirea în veaci.

Amin!

og drept aceea pre voi, fraților, 1
 pren îndurărilor lui Dumnezău, să
 puneți trupurile voastre jîrtvă vie,
 svîntă, bine-plăcută lui Dumnezău,
 cea cuvîntătoare slujba voastră
 Și nu vă închipuiți cu veacul acesta, ce vă 2
 premeniți chipul cu înnoirea minții voastre,
 ca să ispițiți voi ce iaste voia lui Dumnezău
 cea bună, și bine-plăcută, și deplin. Pentru 3
 că zic, pren darul ce mie mi s-au dat, la tot
 cela ce iaste între voi, să nu gîndească mai
 sus, mai mult decît i să cade să gîndească,
 ce să gîndească ca să-ș ție întreg gîndul, la
 fieștecarele după cum Dumnezău au împăr- 4
 țit măsură credinței. Pentru că, în ce
 chip într-un trup mădulări multe avem,
 iară mădulările toate nu acelaș fapt au,
 Așa cei mulți un trup sîntem întru Hristos, 5
 iară cîte unul, unul altuia mădulare. Și 6
 avînd daruri, după darul ce s-au dat noao în
 multe fealiuri, ori prorocie, după asămă- 7
 narea credinții, Ori slujbă, întru slujbă,
 ori cela ce învață, întru dascălie, Ori cela 8
 ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru pros-
 time, cela ce ispravnic iaste, cu sirguială,
 cela ce miluiaște, cu blîndeațe! Dragos- 9
 tea—nefățarnică, urînd răul, lipindu-vă la
 bine. Că iubirea frăției, unul la alalt—iubi- 10
 toriu; cu cinstea, unul pre altul—mai nainte
 povățînd. Cu sirguială nu leaneș, cu 11
 duhul fierbînd, vremii slujînd; Cu nădej- 12
 dea bucurîndu-vă, la necaz răbdînd, la rugă-
 ciune îngăduind, La trebile sfinților 13
 părtaș[i] fiind, iubirea de striini gonind.
 Binocuvîntați pre ceia ce gonesc pre voi, 14
 blagosloviți și nu-i osîndiți. Să vă bucu- 15
 rați cu cei ce să bucură și să plîngeți cu ceia
 ce plîng. Una unul altuia gîndind, nu 16
 ceale înalte gîndind, ce cu ceale smerite
 împreună luîndu-vă; și [nu] vă faceți înțe- 17
 lepți la înșivă. Nimunui rău pentru rău
 dînd, socotind mai nainte [cele] bune înain- 18
 tea tuturor oamenilor, De e cu puțință,
 cea dentru voi, cu toți oamenii avînd pace.
 Nu pre voi să vă izbîndiți, iubiților, ce dați 19
 loc urgiei, pentru că scris iaste: „, A Mea e iz-
 bînda, Eu voiu răsplăti, zice Domnul“. Deci 20
 de va fi flămînd vrăjmașul tău, hrăneaște
 pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că,
 aceasta făcînd, cărbuni de foc vei grămădi
 preste capul lui. Nu te birui de cel rău, 21
 ce biruiaște cu binele pre rău.

CAP XIII

ot sufletul la biruințele ce-s 1
 mai presus să să supuie, pen-
 tru că nu iaste biruință, fără
 numai de la Dumnezău, iară
 cealea ce sînt biruințe, de Dum-
 nezău rînduite sînt. Deci cela ce să 2

împonceșază biruinții, la a lui Dumnezeu
 poruncă stă împotriva, iară ceia ce stau
 3 împotriva, lor judecată-ș vor lua. Pentru
 că boiarii nu sînt frică lucrurilor bune, ce
 celor reale. Și vei să nu te temi de biru-
 ință? Binele fă și vei avea laudă dentru ea.
 4 Pentru că sluga lui Dumnezeu iaste ție spre
 bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru
 că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă
 lui Dumnezeu iaste, izbînditoriu spre urgie
 5 celuia ce face răul. Pentru aceea trebuie
 să să supuie, nu numai pentru urgie, ce și
 6 pentru știință. Pentru aceea dară și bi-
 ruri plătiți, pentru că poslușnici lui Dum-
 nezău sînt spre aceasta, aceasta așteptînd.
 7 Dați dară la toți datorii: celui cu birul,
 birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică,
 8 frica; celui cu cîstea, cîstea. Nemănu
 nemică să nu fiț datori, fără numai a iubi
 unul pre altul, pentru că cela ce iubeaște
 9 pre altul leagea au plinit. Pentru că ceea
 ce zice: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura,
 nu mărturisi minciuni, nu pohti și oricare
 altă poruncă, întru acest cuvînt să adună,
 întru: Să iubești pre aproapele tău, ca pre
 10 tine. Dragostea aproapelui rău nu face,
 11 plinirea dară a Legii dragostea e. Și aceas-
 ta știind vreamea, că vreame e acum noi
 den somn să ne sculăm, pentru că acum mai
 aproape e de noi mîntuirea, decît cînd am
 12 crezut. Noaptea au plecat înainte, iară
 ziua s-au apropiat. Să lepădăm dară lucru-
 rile întunecului și să ne îmbrăcăm cu
 13 armele luminei. Ca ziua, cu cuviință să
 umblăm, nu cu ospeaște și beții, nu cu căl-
 cări și necurății, nu cu price și cu rîvnire,
 ce îmbrăcați-vă pren Domnul Iisus Hristos
 și a trupului socoteală nu faceți la pohte.

CAP XIV

13
 1 **F**ără pre cela ce boleaște la credință
 îl luaț, nu întru cercetări de cugete.
 2 Că unul crede să mînce toate,
 iară cela ce e slab legumi mîncă.
 3 Cela ce mîncă, pre cela ce nu mî-
 nîncă să nu-l defaime; și cela ce nu mîncă,
 pre cela ce mîncă să nu-l judece, pentru
 4 că Dumnezeu pre el l-au luat. Tu cine
 ești, cel ce judeci pre slugă streină? La dom-
 nul său stă au cade. Iară va sta, pentru că
 tare iaste Dumnezeu să-l întărească pre el.
 5 Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă
 preste toată ziua; și fieștecarele întru a sa
 6 minte să să adevereaze. Cela ce gîndeaște
 ziua, la Domnul gîndeaște; și cela ce nu gîn-
 deaște ziua, la Domnul nu gîndeaște. Și cela
 ce mîncă, Domnului mîncă, pentru că
 mulțameaște lui Dumnezeu; și cela ce nu
 mîncă, Domnului nu mîncă, și mulță-
 7 meaște lui Dumnezeu. Pentru că
 nimeni dentru noi luiș trăiaște și nimeni
 8 luiș moare. Pentru că, de vom și

trăi, Domnului trăim, și de vom muri,
 Domnului murim. Deci, ori trăim, ori mu-
 rim, ai Domnului sîntem. Că spre aceasta
 9 Hristos și au murit, și au învis, și au de iznoa-
 vă trăit, ca morților și viilor să domnească.
 Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au și tu,
 10 ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toți
 vom sta de față la divanul lui Hristos.
 Pentru că scris e: „Viu [sînt] Eu, zice Dom-
 11 nul, că Mie se va pleca tot genuchiul și
 toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu“.
 Deci dară, fieștecarele dentru noi pentru
 12 dînsul samă va da lui Dumnezeu. Deci să
 13 nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să
 judecați mai mult, ca să nu să puie piadecă
 fratelui au sminteală. Știu și adevărit
 14 sînt în Domnul Iisus, că nemică nu e spur-
 cat pren el, fără numai la cela ce socoteaște
 a fi ceva spurcat, aceluia e spurcat. Iară
 15 de să mîhneaște dentru mîncare fratele tău,
 nu umbli decii după dragoste; nu cu mîn-
 carea ta pre acela piarde, pentru carele
 Hristos au murit. Să nu se hulească dară
 16 binele vostru. Pentru că nu iaste împără-
 17 ția lui Dumnezeu mîncare sau băutură, ce
 direptate și pace, și bucurie întru Duhul
 Svînt. Pentru că cela ce întru aceste
 18 slujaște lui Hristos, bine e plăcut lui Dum-
 nezău și ispitit la oameni. Deci să gonim
 19 ale păcii și ceale ale întemeiarii unuia cătră
 altul. Nu pentru mîncare strica lucrul lui
 20 Dumnezeu! Toate-s curate, ce rău e omului
 celuia ce pren poticeală mîncă. Bine
 21 e a nu mîncă carne, nici a bea vin, nici întru
 care fratele tău să împiadecă, au să smin-
 22 teaște, au slăbeaște [în credință]. Tu cre-
 dință ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dum-
 nezău. Fericit cela ce nu judecă pre sine
 23 întru carea ispiteaște! Iară cela ce să
 cercetează, de va mîncă, osîndeaște-se, căci
 nu e den credință; și tot ce nu e den cre-
 dință păcat iaste.

CAP XV

1 **S**i datori sîntem noi, cei tari, slăbi-
 ciunile celor neputincioși a le purta
 2 și nu noao să ne plăcem. Pentru
 că fieștecarele dentru noi aproape-
 lui său să placă spre bine, cătră
 3 zidire. Pentru că și Hristos nu Lui Ș-au
 plăcut, ce, după cumu e scris: „Ocările celor
 ce ocărăsc pre Tine, căzut-au preste Mine“.
 Pentru că, cîte s-au scris mai înainte la a
 4 noastră învățătură, s-au scris mai nainte, ca
 pren răbdare și pren mîngîierea Scripturilor
 nădeașdea să o avem. Iară Dumnezeu
 5 îngăduinții și al mîngîierii să dea voao una
 să gîndiți între voi, după Hristos Iisus,
 6 Ca toți odată cu o gură să măriț pre Dum-
 nezău și Părintele Domnului nostru Iisus
 Hristos. Pentru aceea luați unul pre altul,
 7 cum și Hristos au luat pre noi, întru mărirea
 lui Dumnezeu. Și zicu pre Iisus Hristos po-
 8

slușnic să Să fie făcut obrezeaniei, pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să adevereaze
 9 făgăduințele părinților, Iară limbile, pentru milă, să mărească pre Dumnezeu, cum iaste scris: „Pentru aceea mărturisimă-voiu Ție întru limbi și numele Tău voi cu cînta“. Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi, cu norodul Lui“. Și iarăș: „Lăudați pre Domnul toate limbile și-L făliți pre El toate noroadele“. Și iarăș Isaia zice: „Fi-va rădăcina lui Iesei, și Cela ce Să scoală să domnească limbile, preste El limbile vor nădejdui“. Iară Dumnezăul nădejdui să umple pre voi de toată bucuria și pacea, crezînd, ca să prisosiți voi întru nădeajde, întru putearea Duhului Svînt.
 14 Și adevrit sînt și eu sîngur, fraților, pentru voi, că și voi plini sînteț de bunătate, pliniți de toată mintea, putînd și unul pre altul a învăța. Și mai cu îndrăzneală am scris voao, fraților, despre o parte, ca cum v-aș mai aduce aminte voao pentru darul
 16 cela ce s-au dat mie de la Dumnezău A fi eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu slujbă sfîntă lucrînd Evanghelia lui Dumnezău, ca să să facă aducerea limbilor bine
 17 priimită, sfîntită cu Duhu Sfînt. Am, drept aceea, laudă întru Iisus Hristos ceale despre Dumnezău. Pentru că nu voi cu teza a grăi ceva den, carele n-au lucrat Hristos pre mine, spre ascultarea limbilor, cu cuvîntul și cu faptul, Întru puteri de seamne și de minuni, întru putearea Duhului lui Dumnezău, cît eu, de la Ierusalim și împrejur pînă la Iliric, am umplut
 20 Evanghelia lui Hristos; Și așa, nevoindu-mă a binevesti, nu unde s-au numit Hristos, ca nu preste striină temelie să zidescu, Ce, după cum s-au scris: „Căroră nu s-au vestit pentru El, vedea-vor; și carii n-au auzit, înțeleage-vor“. Pentru aceea mă și opriam de multe ori a veni cătră voi.
 23 Iară acum, nemaivînd locu întru laturile aceastea și pohtă avînd a veni cătră voi den mulți ani, Și deaca voi mearge la Șpania, veni-voiu cătră voi, pentru că nădejuiescu, mergînd, să văz pre voi, și despre voi să mă trimițu acolo, de mă voi umplea întiiu despre voi de o parte. Iară acum mergu în Ierusalim slujînd sfîntilor.
 26 Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia împreunare oarecare a face la săracii sfîntilor celor den Ierusalim. Pentru că binevrură și datori lor sînt; pentru că, de vreme ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au împreunat limbile, datori sînt și întru ceale trupești să slujască lor. Aceasta dară săvîrșînd și pecetluînd lor roada
 29 aceasta, treace-voiu pren voi la Șpania. Și știu că, venînd cătră voi, cu plinirea blagosloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voi veni.
 30 Și rog pre voi, fraților, pren Domnul nostru

Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să nevoiți împreună cu mine la rugi pentru mine cătră Dumnezău, Ca să mă izbăvescu de cătră cei ce-s neascultători în Iudea și ca slujba mea cea den Ierusalim bine priimită să să facă sfîntilor, Ca cu bucurie să viu cătră voi, pren voia lui Dumnezău, și să mă odihnescu împreună cu voi. Iară Dumnezăul păcii—cu toți cu voi. Amin!

CAP XVI

i împrietenescu voao pre Fivi, sora noastră, fiind slujnică Besearicii den Chenhrees, Ca pre ea să o priimiți întru Domnul, vredniceaște sfîntilor, și să o ajutoriți ori întru ce lucru despre voi îi va trebui, pentru că și ea socotitoare a mulți s-au făcut, și mie sîngur. Închinați-vă Preschilei și Achilei, celor împreună-lucrători mie întru Hristos Iisus, Carii, pentru sufletul meu, pre a lor cerbice supusu-o-au, căroră nu numai eu sîngur mulțimescu, ce și toate Besearicile limbilor, Și cea de la casa lor Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubitorului meu, carele iaste începătură Ahaiei la Hristos. Închinați-vă Mariamei, carea mult au ostenit la noi. Închinați-vă lui Andronic și Iunie, rudelor meale și împreună robiți cu mine, carei sînt vestiți întru apostoli, carii și mai nainte de mine s-au făcut întru Hristos. Închinați-vă Ampliei, iubitelui meu întru Domnul. Închinați-vă lui Urvan, celui împreună-lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui Stahis, iubitelui meu. Închinați-vă lui Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-vă celor dentru ai lui Aristovul. Închinați-vă lui Irodion, rudei meale. Închinați-vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sînt întru Domnul. Închinați-vă Trifeniei și Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul. Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult au ostenit întru Domnul. Închinați-vă lui Rufon, celui ales întru Domnul, și mairă cii lui și ai meale. Închinați-vă lui Asingrit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui Ermin și celor ce sînt împreună cu ei frați. Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și surorii lui, și lui Olemban, și celor împreună cu ei tuturor sfîntilor. Sărutați-vă unul pre altul cu sărutare sfîntă. Închină-se voao Besearicile lui Hristos. Și rog pre voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împăcherile și smintealele fac afară de-nvățătura carea voi ați învățat; și vă abateți de la ei. Pentru că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pîntecilor lor, și pren bună cuvîntare și bun graiu înșală inimile proștilor. Pentru că ascultarea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, drept aceea, cei de ce e pentru voi și voi cu voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîntregi la rău. Iară Dumnezăul păcii zdro-

bi-va pre satana supt picioarele voastre de-
 grabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos
 21 —împreună cu voi! Închină-se voao
 Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine
 lucrătoriu, și Luchie, și Iason, și Sosipatru,
 22 rudele meale. Închinu-mă voao eu, Tertie,
 23 cel ce am scris cartea, întru Domnul. În-
 chină-se voao Gaie, priatenul meu și a
 toată Besearca. Închină-se voao Erastos,
 24 diregătoriul cetății, și Quart fratele. Da-
 rul Domnului nostru Iisus Hristos—cu toți
 25 cu voi. Amin! Iară celuia ce poate pre
 voi să vă întărească după Evanghelia mea
 și mărturisirea lui Iisus Hristos, după desco-
 26 perirea tainii în ani veacinici tăcută Și
 acum arătată pren scrisori prorocești, după
 porunca Celui veacinic Dumnezău, spre
 ascultare de credință la toate limbile
 27 conoscîndu-se, Celui singur
 înțelept Dumnezău, pren
 Iisus Hristos, Căruia
 e mărirea în veaci.
 Amin!

*Cătră Rîmleani s-au scris de la Corinthu,
 pren Fiva, poslușnica cei den
 Chenhres Besearcă.*